

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

โสภณา ทองขาว*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 108 คน โดยใช้ตาราง Cohen โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.967 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test แบบ Independent ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยใช้ค่า One - way analysis of variance เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe s Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครู โรงเรียนบางกะปิ มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสมรรถนะจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ครู โรงเรียนบางกะปิ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครู โรงเรียนบางกะปิ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครู , สมรรถนะหลักวิชาชีพครู

บทนำ

ครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาการศึกษา เพราะครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด หน้าที่ครูที่สำคัญคือการจัดกระบวนการเรียนรู้ อบรม สั่งสอนผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงาม ให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆ คุณภาพครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากวิชาชีพครู เป็นวิชาชีพขั้นสูงที่มีความจำเป็นต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคมไทย สังคมแห่งการเรียนรู้ ในยุคสังคมโลกาภิวัตน์การเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว การสื่อสารรูปแบบต่างๆ ซึ่งนำไปสู่ความจำเป็นในการปรับและเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาโดยรวมให้พัฒนาทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การพัฒนาครูสู่การเป็นวิชาชีพขั้นสูง ดังนั้นครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา สมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมในวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการขององค์กร ตั้งแต่โรงเรียน เขตพื้นที่ การศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนด สมรรถนะวิชาชีพครู ที่จะใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของและบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลัก (Core competency) เป็นสมรรถนะที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมี และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานครู โดยใช้เป็นเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งหรือวิทยฐานะ การขอรับหรือต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การเลื่อนขึ้นเงินเดือน และการยกย่องเชิดชูเกียรติ ที่สำคัญเพื่อผลประโยชน์ต่อผู้เรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และได้รับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และในที่สุดส่งผลต่อสถานศึกษา คือ การพัฒนาครู ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ โดยพัฒนาขีดความสามารถของครูให้มีสมรรถนะที่ดีอยู่ในระดับสมรรถนะสูงจากนโยบายการปฏิรูปการศึกษาและการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างครูที่มีคุณภาพตามนโยบายของรัฐบาลในการที่จะพัฒนาครู เป็นคนดี มีคุณธรรม และมีวิทยฐานะที่สูงขึ้น (สำนักพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 ได้มีการจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพครูโดยจัดอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะครู ให้มีความสามารถในทุกด้าน จนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองทันต่อการปฏิรูปการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อให้ได้ข้อมูล สารสนเทศที่เป็นประโยชน์สำคัญยิ่งต่อการนำไปใช้พัฒนาสมรรถนะของครู และนำไปสู่ การพัฒนาผู้เรียนและการจัดการศึกษาของโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้นความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนบางกะปิในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 150 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Cohen ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านสมรรถนะการบริการที่ดี ด้านสมรรถนะการทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถนะจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.967 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5,4,3,2,1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวม นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศวิเคราะห์โดยค่า t-test แบบ Independent

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ วิเคราะห์โดยค่า One – way analysis of variance ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 108 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 4 ปีมากที่สุด

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสมรรถนะจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่ามีประเด็นควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความตระหนัก และเป็นผู้ซึ่งมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน จึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และพัฒนาตนเอง และส่วนรวมอีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านต่างๆบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญานณี ล้วนประเสริฐ (2553) ศึกษาเรื่องสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะหลักในการปฏิบัติทั้ง 5 ด้าน ของบุคลากรทางการศึกษาตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญวรา ผลเจริญ (2559) ศึกษาเรื่องการศึกษาสมรรถนะหลักของครู โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักของครู โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า สมรรถนะหลักของครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการปฏิบัติงานในการสอนให้บรรลุตามเป้าหมาย จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังมีการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและตอบสนองได้ตรงความต้องการของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศหาก นุ้ยไธยะ (2556) ได้ศึกษาสมรรถนะครูอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล พบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของนราภรณ์ วงศ์พระคุณ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนใน

จังหวัดเชียงราย พบว่าด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 ด้านสมรรถนะการบริการที่ดี พบว่า สมรรถนะหลักของครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ เต็มกำลัง และความสามารถ ให้ตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ อีกทั้งยังมีการสำรวจความคิดเห็น ติดตาม พัฒนา และปรับปรุงระบบ การให้บริการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนา บุญมาก ได้ศึกษาสมรรถนะครูของครูโรงเรียนอนุบาลชลบุรี ตามความรับรู้ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา (2555) พบว่า ด้านการบริการที่ดีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมรินทร์ จันทาอ่อน (2557) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า ด้านการบริการที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 ด้านสมรรถนะการทำงานเป็นทีม พบว่า สมรรถนะหลักของครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 มีความสมัครสมานสามัคคี มีน้ำใจ สามารถวางแผนเพื่อการปฏิบัติงานเป็นทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย จนได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ บุญผดุง (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของผ่องศรี พรหมสอน (2554) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของข้าราชการกรมพัฒนาที่ดิน พบว่า พนักงานและข้าราชการมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 ด้านสมรรถนะจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า สมรรถนะหลักของครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 ทุกคนมีคุณธรรมและคติประจำใจ ใช้หลักศาสนา มาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ คุณธรรมจริยธรรม และประพฤติปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ของสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านวาจา และใจ มีการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมตามปรัชญาและแผนการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงาม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ยึดมั่นในอุดมการณ์เสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์วิชาชีพ และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัยภรณ์ มูลวงศ์ (2558) ได้ศึกษา สมรรถนะของครูโรงเรียนในกลุ่มวิชาการที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาและเชิงเทราเขต 1 พบว่า ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ สันติเลฆงษ์ (2556) ได้ศึกษาการศึกษาสมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบางละมุง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า ครูโรงเรียนบางกะปิ ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนบางกะปิมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเพศชายและเพศหญิงได้รับการฝึกอบรมในด้านต่างๆ ในด้านวิชาการ และด้านพัฒนาวิชาชีพให้มีมาตรฐานและคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งได้กำหนดแนวทางให้ครูได้ปฏิบัติงานและปฏิบัติงานในหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู จึงส่งผลให้ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่มีเพศต่างกันแต่มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ורתัย ภูพิพัฒน์ (2560) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ครูโรงเรียนในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 ที่มีเพศต่างกันมีสมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้อง กับงานวิจัยของไพโรจน์ จาริต (2553) ได้ศึกษา สมรรถนะของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศแตกต่างกันมีระดับสมรรถนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูโรงเรียนบางกะปิที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครู ณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานครูให้เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นครูทุกคนจึงควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาตนเองโดยการเข้าร่วมประชุม อบรม การสัมมนาทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่ายต่างๆ หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นถึงแม้ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจะมีความแตกต่างกันก็ตาม ครูโรงเรียนบางกะปิ ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ชุมชน ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียและหน่วยงานต่างๆ ที่

เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน มีการพัฒนาฝึกอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ให้โอกาสในการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมให้ครูทุกคนโดยไม่แบ่งแยกว่ามีประสบการณ์มากหรือน้อยได้ทำโครงการหรือเข้าร่วมโครงการต่างๆ ให้โอกาสได้เติบโตในหน้าที่การงานอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ครูโรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่มีประสบการณ์ต่างกันแต่มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยนุช แสงนาค (2559) ได้ศึกษา การศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์สำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญลักษณ์ น้อยผล (2559) ได้ศึกษาสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 โรงเรียนสาธิตจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสาธิตจังหวัดพิษณุโลกที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีสมรรถนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มะหีดี มะค็อรอาแว (2552) ได้ศึกษาสมรรถนะครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี พบว่า ครูผู้สอนมีประสบการณ์สอนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะครูตามเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพของครูโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักวิชาชีพครู โรงเรียนบางกะปิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ควรส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ภาระกิจงาน ตามแผนงานของโรงเรียนเพื่อวางแผนการแก้ปัญหาทางการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบสม่ำเสมอ เป็นการพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ดี
2. ด้านการบริการที่ดี ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านการทำงานเป็นทีม ควรมีการจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม วัฒนธรรมองค์กรให้เกิดขึ้น
4. ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ควรมีนโยบายและการยกย่อง ชื่นชมบุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา และประสบความสำเร็จในวิชาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- กัญญ์วรา ผลเจริญ. (2559). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์ วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉันทนา บุญมาก. (2555). สมรรถนะครูของครูโรงเรียนอนุบาลชลบุรีตามความรับรู้ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาริชาติ สันติเลขวงษ์. (2556). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่ม โรงเรียนบางละมุง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยนุช แสงนาค. (2559). สมรรถนะที่พึงประสงค์สำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นภาพรณ วังศ์พระคุณ. (2555). การพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์คุรุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พรทิพย์ บุญผะ. (2555). การพัฒนาสมรรถนะของครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. วิทยานิพนธ์คุรุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- พรชัยภรณ์ มูลวงศ์. (2558). สมรรถนะของครูโรงเรียนในกลุ่มวิชาการที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาละโวทัย เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ไพโรจน์ จาริต. (2553). สมรรถนะของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มะห์ดี มะคือราแว. (2552). สมรรถนะครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของครูในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จิรประภา อัครบวร. (2549). สร้างตนสร้างผลงาน. กรุงเทพฯ: กงพลพิมพ์.
- ญาณิ ล้วนประเสริฐ. (2553). สมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3
- ธัญลักษณ์ น้อยผล (2559) สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสาธิตจังหวัดพิษณุโลก The teacher's competencies in the 21 st Century, Satit School, Phitsanulok Province สาขาวิชา อาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
- ผ่องศรี พรหมสอน. (2554). ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของข้าราชการกรม พัฒนาที่ดิน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุกัญญา รัสมิธรรมโชติ. (2548). แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency Based Learning. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : ศิริพัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- สุธี บุรณะแพทย์. (2557). สมรรถนะครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- อรัญญ์ ภูพิพัฒน์. (2560). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการพัฒนาสมรรถนะหลักของครู โรงเรียนในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อัมรินทร์ จันทาอ่อน (2557) ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
 โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อิสหาก นุ้ยโล๊ะ. (2556). สมรรถนะครูอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
 บริหารและการจัดการศึกษาอิสลาม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.